

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: R.P.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 16324/2019 ze dne 9. 9. 2019, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 4. 10. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 16324/2019 ze dne 9. 9. 2019, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál č. j. MUBR/77362-17/VRA-SO-11992/2017/VRA, které žalobce rovněž navrhuje zrušit.
2. Uvedenými rozhodnutími byl žalobce uznán vinným, že dne 15. 11. 2017 v 9.05 hod. v obci Bruntál na ul. Dr. Edvarda Beneše na křižovatce s ul. Dolní jako řidič motorového vozidla Škoda Rapid, RZ X, zavínil dopravní nehodu, kdy
 - přejížděl z jednoho jízdního pruhu do druhého, kdy tímto způsobem omezil řidiče osobního vozidla p. K., jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl, čímž spáchal z nedbalosti přestupek proti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“),
 - se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob ani svůj vlastní, kdy své chování je povinen přizpůsobit zejména dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem, kdy vznikla škoda na vozidle Škoda Rapid (cca ve výši 100 000 Kč) a na vozidle tov. zn. X (cca ve výši 100 000 Kč), čímž spáchal z nedbalosti přestupek proti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích,
 - předjížděl z jednoho jízdního pruhu do druhého, kdy nerespektoval dopravní značení V1a, vyznačeného na pozemní komunikaci, čímž spáchal z nedbalosti přestupek proti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích,
 - překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod., neboť dle vypracovaného znaleckého posudku č. AD/200 byla zjištěna rychlost 64

km/hod., při toleranci +/- 5% se jednalo o rychlost 60,8 – 67,2 km/hod., čímž spáchal z nedbalosti přestupek proti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Za spáchání shora uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a uložena náhrada nákladů řízení ve výši 6 000 Kč.

Dále bylo zastaveno řízení proti M. S., který ve stejném okamžiku a na stejném místě při odbočování vlevo nedal přednost protijedoucímu motorovému vozidlu Škoda Rapid, kdy došlo ke střetu přední části vozidla Škoda Rapid a přední pravé části vozidla X, neboť v tomto skutku nebylo shledáno naplnění znaků přestupku.

Prvostupňové rozhodnutí původně uznalo žalobce vinným i z přestupku, spočívajícího v tom, že předjížděl vozidla jedoucí před ním na přechodu pro chodce a křižovatkou řízenou signály; trest mu byl původně uložen jak peněžní ve výši 5 000 Kč, tak i ve formě zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce namítal v žalobě jednak skutečnosti, svědčící o nezákonnosti rozhodnutí, jednak žalovanému vytýkal procesní pochybení.
4. Žalobce uvedl, že ze znaleckého posudku vyplývá, že nepředjížděl na přechodu pro chodce. Řidič nákladního vozidla odbočoval na křižovatce bez signálu k opuštění křižovatky vlevo a byl povinen dát přednost protijedoucím vozidlům. Neučinil tak, a došlo k nehodovému ději. Řidič nákladního vozidla odbočoval do místa, kde je přechod pro chodce, a žalobce se domnívá, že tam chodec byl, jelikož se jedná o křižovátku u nákupního centra; nebyl ani předložen důkaz, že by mohl odbočit do místa, kam vyjel. Správní orgán pochybil, když neprovedl důkaz tachografem z nákladního vozidla řidiče S. a nevyslechl řidiče nákladního vozidla MAN, které žalobce předjížděl. Žalobce odmítl hodnocení svých námitek jako spekulací, a to ve vztahu k tvrzení, že se vrátil do jízdního pruhu pro přímý směr včas. Správní orgány pochybily, jestliže neprovéřovaly tvrzení řidiče S., že v protilehlém rohu křižovatky je signál k opuštění křižovatky; dle žalobce bylo příčinou dopravní nehody porušení povinnosti řidiče S. dát přednost protijedoucímu vozidlu, nikoliv jeho jednání. Dále žalobce namítal nesprávné odůvodnění přestupku spočívajícího v předjíždění na přechodu pro chodce a křižovatce řízení světelnými signály.
5. Pokud se týče procesních pochybení, žalobce uvedl, že pod bodem VIII. odvolání navrhl důkazy, které nebyly žalovaným vypořádány. Dále namítl průtahy v odvolacím řízení, kdy od postoupení spisu odvolacímu orgánu do vydání rozhodnutí uplynula doba více než 7 měsíců, a uvedl, že průtahy v řízení způsobují protiprávnost rozhodnutí. Porušení práva na spravedlivý proces spočívá též v nevyslechnutí očitého svědka, který přímo viděl nehodový děj. Žalovaný před rozhodnutím neseznámil žalobce s podklady pro změnu svého rozhodnutí. Závěrem žalobce navrhl provést výslech svědka – řidiče nákladního vozidla MAN, výslech zakročujících policistů, proč nebyl zajištěn záznam ze záznamového zařízení, případně provést místní šetření a seznámení žalobce jako účastníka se všemi podklady.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce a jednání před soudem

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 12. 2019 navrhl zamítnutí žaloby a ve vztahu k žalobním námitkám především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal dále na skutečnost, že žalobce nebyl napadeným rozhodnutím uznán vinným z předjíždění na přechodu pro chodce; jeho námitka je v této věci mimoběžná. Žalovaný se zabýval otázkou případného porušení zákona o silničním provozu ze strany obviněného S. (řidiče nákladního vozidla, do nějž žalobce narazil); trvá na svém závěru, že žalobce svým nebezpečným a neohleduplným způsobem jízdy znemožnil řidiči S. dát mu přednost v jízdě. Řidiči S. bránila vozidla stojící na hranici křižovatky vidět žalobcův manévr („myšku“), a poté, co jej spatřil, nemohl již na něj reagovat. Nepodloženými spekulacemi je, že by do vozidla řidiče S. narazila jiná vozidla (ta ostatně byla schopna zastavit i při střetu) a okolnost, zda po přechodu šel chodec. Provedení důkazu výsledkem svědka – řidiče nákladního vozidla, které žalobce předjel, žalovaný neprovedl pro jeho nadbytečnost; manévrem žalobce byl omezen řidič K., který jel před nákladním vozidlem; do jaké míry byl omezen i za ním jedoucí řidič je nerozhodné; tato skutečnost vyplývá z napadeného rozhodnutí implicitně. Správní orgán vycházel z toho, že na křižovatce signál S6 není a tvrdil to i zástupce žalobce; nebyl proto důvod tuto skutečnost zvlášť dokazovat. Pokud se týče námítky průtahů v řízení, poukázal žalovaný na to, že lhůty stanovené ve správním řádu pro vydání rozhodnutí jsou lhůty pořádkové. Protože v dané věci nešlo o změnu vůči žalobci k horšímu, neměl žalovaný povinnost seznamovat žalobce se změnou obvinění.
7. Žalobce reagoval replikou ze dne 27. 12. 2019. Poukázal na chybu v označení prvostupňového spisu. Zopakoval, že dle jeho názoru byla jedinou příčinou dopravní nehody skutečnost, že řidič nákladního vozidla nedal přednost protijedoucímu vozidlu při odbočování vlevo na křižovatce, která nebyla vybavena signálem k opuštění křižovatky. Žalovaný dle názoru žalobce nepřipustně vyvíjí řidiče S. Pokud by se prokazovalo, jak v den nehody vypadalo svislé dopravní značení, a byl vyslechnut žalobcem navržený svědek, vyplynulo by z tohoto doplněného dokazování, že žalobce neporušil žádnou povinnost, stanovenou zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Svědek K. měl být vyslechnut, neboť viděl celý děj, který je předmětem řízení. Žalovaný se nevypořádal, proč a zda měl řidič Sigmund právo vjíždět do zákazu vjezdu nákladních vozidel. Bylo pochybením, že policisté nezajistili tachograf („kolečko“). Dále se žalobce opětovně vyjádřil k průtahům v řízení.
8. U jednání před soudem dne 11. 6. 2021 setrval žalovaný na svém procesním stanovisku; žalobce se jednání nezúčastnil.

IV. Posouzení věci soudem

9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Městský úřad Bruntál obdržel dne 24. 11. 2017 oznámení přestupku od Policie České republiky. Podle něj došlo den 15. 11. 2017 v 9.05 hod. ke středu přední části vozidla Škoda Rapid, řízeného žalobcem, a předního pravého boku nákladního vozidla X, řízeného M. S. Nehodě předcházela manévr žalobce, který z průběžného jízdného pruhu přes jízdní pruh pro odbočení doleva předjížděl nákladní a jedno osobní vozidlo a před předjížděná vozidla se zařadil zpět přes plnou čáru souvislou V1a v bezprostřední blízkosti před přechodem pro chodce a křižovatkou. Protijedoucí řidič vozidla X odbočoval vlevo. Dne 5. 1. 2018 vydal správní orgán prvního stupně příkazy, jimiž uznal vinnými z přestupků oba řidiče – účastníky popsane nehody.

Oba podali proti příkazům odpory. Řízení ve věcech obou řidičů byla sloučena do společného řízení. Dne 28. 2. 2018 proběhlo ústní jednání, vypovídal obviněný S., svědkyně K. (spolujezdkyně z předjížděného vozidla), V. K. (řidič předjížděného vozidla). Správní orgán posléze opatřil podklady pro zpracování znaleckého posudku a zadal jeho vypracování znalci z oboru dopravy. Znalec dospěl mj. k závěru, že žalobce se pohyboval rychlostí v rozmezí 60,8 až 67,2 km/h, přičemž do průběžného jízdního pruhu přešel přes podélnou čáru souvislou a vytvořil řidiči vozidla X náhlou překážku. Rychlost rozjíždějícího se vozidla X byla v okamžiku střetu stanovena na 19 km/h. Oba řidiči vjížděli do křižovatky na plný signál zelená. Dne 18. 10. 2018 bylo uskutečněno ústní jednání, kde došlo i k seznámení se spisovou dokumentací. Následně vydal Městský úřad Bruntál prvostupňové rozhodnutí, které žalobce napadl 8. 12. 2018 odvoláním, které bylo doplněno podáním ze dne 7. 1. 2019. V odvolacím řízení nebyly doplňovány podklady rozhodnutí a dne 9. 9. 2019 bylo vydáno napadené rozhodnutí.

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
11. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
12. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
13. Žalobce v žalobě namítl, že ze znaleckého posudku vyplývá, že nepředjížděl na přechodu pro chodce. K tomu žalovaný zcela přílehlavě uvedl, že žalobce nebyl napadeným rozhodnutím uznán vinným z předjíždění na přechodu pro chodce. Výrok I.A prvostupňového rozhodnutí, který to kladl žalobci za vinu, byl napadeným rozhodnutím žalovaného vypuštěn. Na rozhodnutí obou stupňů správních orgánů nutno pohlížet jako na jeden celek. Proto nemá smysl brojit v žalobě před správním soudem proti vadám prvostupňového rozhodnutí, které byly druhostupňovým rozhodnutím napraveny.
14. Pokud se týče ostatních výroků ve spojení s repetitivním namítáním ze strany žalobce, že nehodu nezavinil on, ale řidič nákladního vozidla X, s nímž se střetl, soud souhrnně zdůrazňuje, že esenciální součástí všech čtyř skutkových podstat přestupků, z jejichž spáchání byl žalobce uznán vinným, není střet s jiným vozidlem či způsobení škody. Jednání, jimiž byly naplněny skutkové podstaty uvedených předstupů, bylo uskutečněno ze strany žalobce již před samotným střetem – omezil při přejíždění z jednoho pruhu do druhého předjížděné vozidlo, nechoval se ohleduplně a ukázněně, kdy nepředvídatelně přejížděl z pruhu do pruhu za poměrně nepřehledné situace v bezprostřední blízkosti křižovatky, nerespektoval vodorovné dopravní značení V1a a překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Soud podotýká, že žalobci nepřisluší (bez vazby na vlastní delikt ní jednání) brojit proti zprošťujícímu výroku správního orgánu ve věci řidiče S. a jeho odůvodnění (srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 46/2006-100 ze dne 31. 10. 2007, publ. pod č. 2276/2011 Sb. r. NSS).

15. Pokud se týče námitek, že pokud by nedošlo ke střetu vozidla X se žalobcem, došlo by ke střetu se za ním jedoucimi vozidly, soud v souladu se žalovaným (str. 8 napadeného rozhodnutí) konstatuje, že se jedná o mylnou spekulaci, neboť následná vozidla byla schopna zastavit dokonce poté, co došlo ke srážce vozidel žalobce a pana S. Spekulací je rovněž přesvědčení o tom, že po přechodu pro chodce „jistě šel chodec“. Navíc se jedná ve světle toho, co soud uvedl v předchozím odstavci, o spekulace bezpředmětné.
16. Pokud se týče neprovedení důkazu tachografem z vozidla X, žalovaný vyložil, proč je tento důkazní prostředek nadbytečný (zejména s ohledem na existující videozáznam). S tímto vypořádáním se soud ztotožňuje, žalobce nepolemizuje se závěrem žalovaného, pouze svou námitku mechanicky posouvá do soudního řízení. Stejně nedůvodný je proto i návrh na výslech policistů ohledně nezajištění uvedeného tachografu.
17. Nedůvodný byl rovněž návrh na výslech svědka – řidiče vozidla MAN, neboť žalovaný změnil skutkovou větu tak, že kladl žalobci za vinu nikoli omezení tohoto řidiče, nýbrž před ním jedoucího řidiče K. Právě z této změny, jakož i z hodnocení provedených důkazů (zejména kamerového záznamu), plyne z napadeného rozhodnutí implicitně nadbytečnost tohoto důkazního návrhu.
18. Pokud se týče námitek ohledně existence signálu k opuštění křižovatky S6, tyto jsou zcela bezpředmětné, neboť správní orgány i žalobce shodně vycházely z toho, že takovýto signál na křižovatce nebyl.
19. Pokud se týče navržených důkazů a neprovedených, tyto – jak shora uvedeno – nebyly provedeny pro nadbytečnost.
20. Pokud se týče námitek na průtahy v řízení, pak soud ve shodě se žalovaným podotýká, že lhůty pro rozhodnutí ve věci jsou pořádkové, a jejich překročení nezpůsobuje protiprávnost následně vydaného rozhodnutí. Ovšem stanovení těchto lhůt není bez právní relevance, neboť umožňuje účastníkům řízení brojit proti nečinnosti správních orgánů. Právních prostředků na ochranu proti nečinnosti však žalobce nevyužil.
21. Pokud se týče námitek, že žalobce nebyl před vydáním druhostupňového rozhodnutí seznámen s podklady pro změnu rozhodnutí, pak osud uvádí, že v odvolacím řízení nebyly žádné podklady opatřovány.
22. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a jasně uvádí skutkové závěry, jejich podklady i jejich právní hodnocení.

V. Závěr a náklady řízení

23. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaný, jemuž nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[Zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 11. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce